

Spoznávame Bibliu

Druhá Samuelova 4:1-5:25

4. KAPITOLA

Išbóšetova smrť

Po smrti kráľa Šaula sa Izrael dostal do občianskej vojny. Júdovci si zvolili za kráľa Dávida, ale v ostatných jedenástich kmeňoch sa pomocou Šaulovho veliteľa Abnéra dostal na trón Šaulov syn Išbóšet. Abnér bol Šaulov priateľ a hnacou silou v zákulisí. Potom sa však dostal s Išbóšetom do konfliktu a prešiel na Dávidovu stranu. Dávidovi prisľúbil, že mu pomôže ovládnuť celý Izrael. Krátko nato ale Dávidov veliteľ Joáb Abnéra zavraždil, čím sa mu pomstil za smrť svojho brata Asaela.

Išbóšet bol bez Abnéra značne oslabený. Jeho vojsko bolo slabé. Vedel, že bez silnej armády si kráľovstvo neudrží.

„Keď sa Šaulov syn dozvedel, že Abnér v Hebrone zomrel, zronilo ho to a vydesilo celý Izrael. Šaulov syn mal dvoch mužov, veliteľov útočných oddielov. Jeden sa volal Baana, druhý Recháb. Boli synmi Benjamínovca Rimmóna z Beerótu, lebo aj Beerót sa počíta k Benjamínovi. Beerótčania ušli do Gittajimu a dodnes tam bývajú ako cudzinci“ (2Sam 4:1-3).

Beerótčanov Šaul vyhostil a ušli do Gittajimu. Ich mesto Beerót pripadlo Benjamínovcom.

Šaulov syn Jonatán mal syna chromého na obe nohy. Mal päť rokov, keď prišla z Jezreelu správa o Šaulovi a Jonatánovi. Jeho pestúnka ho vzala a dala sa na útek. Pri úteku sa tak ponáhľala, že jej spadol a ochrnul. Volal sa Mefibóšet“ (2Sam 4:4).

Mefibóšet je nezvyčajné meno, ale zapamätajte si ho. Príbeh o Mefibóšetovi a Dávidovi je jedným z najkrajších príbehov. Tento chlapec bol Jonatánov syn. Pokým

žil, bol pre Dávida neustálou hrozbou, pretože mal nárok na trón. Ale keďže bol Jonatánovým synom, Dávid mu neskivil ani vlas na hlave. Neskôr budeme vidieť, že Dávid dal vyhľadať Šaulových a Jonatánových členov rodiny, nie aby ich zabil, ale aby im preukázal milosrdenstvo.

„Synovia Beerótčana Rimmóna, Recháb a Baana, sa vydali na cestu a za páľavy dňa vnikli do domu Išbóšeta, keď cez poludnie spal na lôžku. Vošli dnu do domu ako nosiči pšenice. Recháb a jeho brat Baana mu potom zasadili úder do brucha a utiekli“ (2Sam 4:5-6).

Títo dvaja poskokovia, Recháb a Baana, boli za čias Šaula bezvýznamnými dôstojníkmi v Abnérovej armáde. Keď zistili, že Abnér je mŕtvy – a uvedomovali si Dávidovu silu a moc – sprisahali sa proti Išbóšetovi a zabili ho. Kým spal v posteli, zasadili mu úder do brucha. To, čo urobili, bolo niečo odporné. Tým, že Išbóšeta zabili, očakávali, že sa zmieria s Dávidom. Dokonca si mysleli, že Dávid ich za to odmení.

„Keď totiž vošli do domu, práve ležal na svojom lôžku v spálni. Prepadli ho, zabili a odrezali mu hlavu; potom ju vzali a celú noc šli smerom k Arabe. Išbóšetovu hlavu priniesli Dávidovi do Hebronu a kráľovi povedali: „Tu je hlava Išbóšeta, syna Šaula, tvojho nepriateľa, ktorý ťa chcel zabiť. Dnes sa Hospodin vypomstil za môjho pána a kráľa nad Šaulom a jeho potomstvom“ (2Sam 4:7-8).

Dávidovi priniesli Išbóšetovu hlavu (len si to predstavte!). Dávid to nemohol prijať. Nikdy nič také neschvaľoval.

„Dávid odpovedal Rechábovi a jeho bratovi Baanovi, synom Rimmóna z Beerótu, takto: „Akože žije Hospodin, ktorý ma vyslobodil z každej tiesne, raz mi už jeden oznámil Šaulovu smrť v domnienke, že prináša dobrú správu. Toho som dal v Ciklagu chytiť a popraviť, tak som odmenil jeho hlásenie. Čo vtedy, keď podliaci zavraždia nevinného muža v jeho vlastnom dome na lôžku? Nemal by som vari teraz vymáhať od vás jeho krv a zahubiť vás?“ Dávid dal svojim

mládencom príkaz, aby ich zabili. Tí im odsekli ruky i nohy a obesili ich pri rybníku v Hebrone. Išbóšetovu hlavu vzali a v Hebrone pochovali do Abnérovho hrobu“ (2Sam 4:9-12).

Recháb a Baana boli vrahmi – vrahmi kráľa. Dávid ich dal okamžite popraviť za ich podlý skutok.

Jedenásť severných kmeňov si teraz uvedomovalo, že už nemajú vedenie a že by bolo hlúpe pokračovať vo vzbure proti Dávidovi. A tak sa rozhodli navrhnúť mier.

5. KAPITOLA

Dávid kráľom nad celým Izraelom

„Všetky izraelské kmene prišli k Dávidovi do Hebronu a vyhlásili: „Pozri, sme tvoja kosť a tvoje telo“ (2Sam 5:1).

Všetky kmene vyslali k Dávidovi svojich zástupcov. Povedali: „Pozri, sme tvoja kosť a tvoje telo.“ To bola pravda. Táto občianska vojna bola hrozná; zvlášť v tom, že tieto kmene bojovali proti sebe.

Izraelský národ sa po viac ako siedmich rokoch občianskej vojny zjednotil pod Dávidom. Vstúpil do najvýznamnejšieho obdobia, aké kedy zažil. Toto obdobie je predzvesťou toho, keď Kristus príde a bude vládnuť.

„Už vtedy, keď bol kráľom nad nami Šaul, ty si vodieval vojská Izraela a vracal sa s nimi. Tebe povedal Hospodin: „Ty budeš pást' môj izraelský ľud a staneš sa jeho vládcom“ (2Sam 5:2).

Tieto kmene na to prišli dosť neskoro, že Dávid je právoplatným vládcom, ktorého Boh nad nimi ustanovil. Mali to uznať už dávno predtým.

„Všetci starší Izraela prišli ku kráľovi do Hebronu a kráľ Dávid tam s nimi uzavrel zmluvu pred Hospodinom. Nato pomazali Dávida za kráľa nad Izraelom. Dávid mal tridsať rokov, keď sa stal kráľom, a vládol štyridsať rokov. Sedem rokov a šesť mesiacov vládol nad Júdom v Hebrone,

**tridsaťtri rokov vládol nad celým Izraelom a Júdom
v Jeruzaleme“ (2Sam 5:3-5).**

Izrael práve vstupoval do obdobia najväčšej prosperity a expanzie. Dávid mal na začiatku svojej vlády tridsať rokov –bol ešte stále mladý. Nad Judskom vládol sedem a pol roka v Hebrone. Ďalších tridsaťtri rokov vládol v Jeruzaleme nad celým Izraelom, nad všetkým dvanástimi kmeňmi. Dokopy vládol štyridsať rokov a šesť mesiacov.

Prest'ahovanie sídla do Jeruzalema

Všimnime si, že na upevnenie kráľovstva ako prvé premiestnil svoje sídlo z Hebronu do Jeruzalema.

**„Kráľ tiahol so svojimi mužmi na Jeruzalem proti
Jebúsejom, obyvateľom toho kraja. Oni však odkázali
Dávidovi: „Sem sa nedostaneš, zaženú ťa slepí a chromí.“
Tým chceli naznačiť: „Dávid sa sem nedostane.“ Dávid však
dobyl pevnosť Sion, to je Dávidovo mesto“ (2Sam 5:6-7).**

Znovu tu máme ľudí, ktorí Dávida podcenili. Dávid bol vojenským a politickým vodcom a kráľom; a čo je najdôležitejšie bol Božím mužom.

Sion bolo Dávidovo obľúbené miesto. Poznačte si to vo svojej Biblii. Ja som si to vo svojej poznačil. Ak ste niekedy boli v tej krajine, určite ste si všimli, že je to najvyšší bod mesta. Za čias Dávida bol Jeruzalem vlastne dole blízko Údolia Kidrón. Mestské hradby z tej doby boli odkryté. Súčasné mesto Jeruzalem sa nachádza bližšie k vrchu Sion, kde stál Dávidov palác. Chrám bol neskôr postavený pod vrchom Sion. Toto všetko si zvolil Dávid. Jeruzalem bolo Dávidovo mesto. V mnohých žalmoch, ktoré napísal, hovorí o vrchu Sion a Jeruzaleme. Ak mám byť úprimný, Jeruzalem by asi nebolo mojím obľúbeným mestom. V mnohých veciach s Dávidom súhlasím, ale nie ohľadne Jeruzalema. Pilát nenávidel to mesto. Chodil tam len počas sviatkov. Preto bol v Jeruzaleme, keď zatkli Ježiša; bol tam kvôli Veľkej noci. Bol tam, aby udržal poriadok, a po Veľkej noci sa vrátil do Cézarey, ktorá sa nachádzala pri Stredozemnom mori. Myslím si, že by som tiež dal prednosť Cézarei pred Jeruzalemom. Ale podľa Biblie sa Jeruzalem má stať hlavným mestom tejto zeme. Som rád, že v ňom nebudem

bývať celú večnosť. Ja pôjdem do Nového Jeruzalema, ktorý má oveľa väčšie výhody ako pozemský Jeruzalem.

Dávid dobyl pevnosť Sion. To znamená, že sa dostal na vrchol Siona, nie do samotného mesta. Stade potom ľahšie dobyl mesto Jebúsejov. Jebúseji boli premožení skôr, ako si vôbec všimli, že začala bitka.

„V ten deň Dávid povedal: „Kto chce biť Jebúsejov, nech napadne ich zdroj vody.“ Chromých a slepých Dávid z duše nenávidel. Preto sa hovorí: „Slepý a chromý nevstúpi do chrámu“ (2Sam 5:8).

Tento verš je zdrojom mnohých polemík. Niektorí vykladači Písma sa domnievajú, že Dávid sa Jebúsejom odplatil takýmto výsmechom. Iní si myslia, že má hlbší význam. Keďže nám Písmo neponúka žiadne vysvetlenie, nepoznáme jeho skutočný význam.

„Dávid sa usadil v pevnosti a nazval ju Dávidovo mesto. Obstavil ju do Milla smerom do vnútra“ (2Sam 5:9).

Dávid najprv obsadil vrch Sion a usadil sa v jeho pevnosti; potom obsadil samotné mesto.

„Dávid sa ustavične vzráhal a Hospodin, Boh zástupov, bol s ním. Týrsky kráľ Chirám vypravil k Dávidovi poslov. Spolu s nimi aj cédrové drevo, tesárov a murárov, aby Dávidovi postavili palác. Dávid si uvedomil, že Hospodin ho ustanovil za kráľa nad Izraelom a jeho kráľovskú moc povzniesol pre svoj izraelský ľud“ (2Sam 5:10-12).

Dávid sa vzráhal a Boh bol s ním. Chirám, týrsky kráľ, si uvedomil, že Dávid je výnimočný človek, a tak sa s ním dohodol, že mu dodá materiál a ľudí na postavenie paláca.

„Keď sa Dávid presťahoval z Hebronu, vzal si z Jeruzalema ďalšie vedľajšie ženy i manželky a narodili sa mu synovia a dcéry“ (2Sam 5:13).

Boh s týmto rozhodne nesúhlasil a nedal na to svoju pečiatku. Budeme vidieť, že Boh je jednoznačne proti polygamii. V prípade jeho syna Šalamúna to viedlo k rozdeleniu

kráľovstva a nakoniec k babylonskému zajatiu. Prečo? Lebo Dávid a Šalamún boli králi a zastávali vodcovské postavenie. Ich konanie bolo nesprávne. Koniec koncov, toto je Boží vesmír a On stanovuje pravidlá. Aj keď sa vám možno nepáčia, Božie pravidlá sú dobré. Boh nás nielen stvoril, ale stanovil aj pravidlá a predpisy, ktoré ľuďstvu prinesú šťastie a požehnanie.

„Toto sú mená detí, ktoré sa narodili v Jeruzaleme: Šammúa, Šobáb, Nátan a Šalamún, Jibchár, Elišua, Nefeg a Jafia, Elišama, Eljada a Elifelet“ (2Sam 5:14-16).

O tých prvých dvoch chlapcov neviem nič, ale o Nátanovi a Šalamúnovi niečo viem. Z Nátanovho rodu pochádzala Mária, Ježišova matka. Zo Šalamúnovho rodu pochádzal Jozef, Máriin muž. Pán Ježiš Kristus pochádzal z kráľovského rodu a mal nárok na Dávidov trón cez Nátana a Šalamúna. Preto je to tu zaznamenané.

Vojna s Filištíncami

„Keď sa Filištínci dozvedeli, že Dávida pomazali za kráľa nad Izraelom, vybrali sa všetci, aby sa ho zmocnili. Dávid sa to dopočul a utiahol sa do pevnosti. Nato prišli Filištínci a rozložili sa v údolí Refajov“ (2Sam 5:17-18).

Keď bol Dávid na úteku pred Šaulom a usadil sa v krajine Filištíncov, aspoň Achíš ho považoval za svojho. Teraz, keď sa Dávid vrátil k svojmu národu a pomazali ho za kráľa nad celým Izraelom, Filištínci sa ho rozhodli zmocniť.

„Dávid sa pýtal Hospodina: „Mám napadnúť Filištíncov? Vydáš mi ich do moci?“ Hospodin odpovedal Dávidovi: „Napadni ich, lebo celkom iste ti ich vydám do moci.“ Dávid prišiel do Baal-Peracímu a tam ich porazil. Povedal: „Hospodin roztrhol predomnou mojich nepriateľov, ako keď voda trhá hrádze.“ Preto nazvali to miesto Baal-Peracím. Filištínci tam zanechali svoje modly, ktoré Dávid a jeho muži odniesli“ (2Sam 5:19-21).

V nasledujúcich veršoch čítame, že po tomto víťazstve sa Filištínci vrátili a znovu zaútočili. A Boh ich znovu vydal Dávidovi do rúk. Počas Dávidovho kraľovania Izrael nikdy nemal pokoj s týmto nepriateľom.